လူမိုက်

"ရတနာခြံမြင့်" စံအိမ်သည် စစ်တွေမြို့မြင့် ၌ ခြံကျယ် ကြီးထဲမှာ ဆောက်လုပ်ထားပေ၏။ နှစ်ထပ်တိုက် ဝါဝါကြီးက ကြီးကျယ်ခန့်ညားလှ၏။

အိမ်ပေါက်ဝ ဆင်ဝင်အောက်၌ PRADO အစိမ်း ရွှေရောင်တားတစ်စီးနှင့် PARJERO တစ်စီး ရပ်ထားပေ၏။ မြို့ပေါ်တွင် အချမ်းသာဆုံးစာရင်းဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူ၏သားငယ်က ဘိုးနောင်ကျော် အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်။ သဘောကျချင်စရာ ဆောက်လုပ်ထားသလို ပုစွန် ငါး Export လုပ်ငန်းတွေပါ ပူးတွဲ လုပ်ကိုင် ဦးအောင်ကျော်စွာတွင် အလှ ပုပ်တဲ့ဇနီးနှင့်သမီးတော် ကြင်ယောက် ရှိထား၏။ စီးပွား ဥစ္စာပြည့်စုံသလို အိမ် ထောင်ရေးမှုလည်း အဆင်ပြေချောမွေ့နေသည်။

ဦးအောင်ကျော်သည် သူ့ဇနီးမ ဝင်းဝင်းကို အလွ လှုံ့ကြောင့် ကြင်နာယုယပါ၏။ သမီးယုဇနသင်းကိုလည်း လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရွှေဖြစ်စေပါသည်။

ယခုဆို အိမ်ထောင်သက် ၁၅ နှစ်မှာ သမီး ၁၄-နှစ်ရှိပြီး (၉)တန်းအောင (၁၀)တန်းကို တက်နေ

ဒေါ်ဝင်းဝင်းမှာ ၁၈-နှစ်နှင့်အိမ်ထောင်ကျတာ သမီးကို ၁၉-နှစ်မှာ မွေးပါတယ်။ သူ့အသက် ၃၄-နှစ်သာရှိသေးတယ်။ ခြေမွေးမီးမလောင် လက်မွေးမီးမလောင် နေရတဲ့ ဘဝကို မသိသူတွေဆို အပျိုဟုထင်ရ၏။ ကာရုပ်အလောင်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကတော့ ဂွတ်ရယ်ပါဘဲ။

လမ်းလျှောက်ဟိုင်း ဟန်ပါနေတဲ့ တင်သားစုံ ယောက်ျားတွေကို ရင်ဖိုလိုက်မောစေပါတယ်။ ခွာဘူ ဒေါက်မြင့်တွေကို စီးထားရင် ခါးက နွဲ့နွဲ့ပြီး လေတိုက်ရင် ကျိုးသွားမလားလို့ စိုးရိမ်ရတယ်။

သမီးကလည်း အမေတူပါဘဲ . . ချောမှချော အပျိုဖြစ်လာတော့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ဖွံ့ထွားလာပါတယ်။

တစ်နေ့ ဦးအောင်ကျော် အလုပ်ဆိုက ပြန်လာတော့ သမီးချောကိုကြည့်တာ ဧည့်ခန်းထဲမှာ မိသားစု စကားပြောဖြစ်ကြတယ်။

"အဝင်း . ." "ဘာလဲ . . ကိုကို"

"ကိုကို . . ပြောစရာရှိလို့ . . "

"အစတုန်းက ကိုယ့်မိန်းမကို ချောတယ် လှတယ် လို့ထင်တာ ခုတော့ မိန်းမနဲ့ အလှပြိုင်မဲ့သူ ပေါ်လာပြီ"

"ဘယ် . . ဘယ်သူလဲ ကိုကို . . "

မဝင်းသင်း အထိတ်တလန့်နဲ့မေးမိ၏။

"ကိုကို . . ဘာတွေ လျှောက်လုပ်နေတာလဲ . . ဟင် . . "

"အော် အဝင်းက ဘာတွေထင်လို့ လျှောက်မေးနေတာလဲ . . ကိုကိုက ရိုးရိုးသားသားပြောတာပါ။"

"မသိဘူးလေ . . ကိုကို ပေါက်ကရတွေ လုပ်နေလားလို့ . . "

"မလုပ်ရပါဘူး မိန်းမရယ် . . မိန်းမကို ဘဝနဲ့ ပုံပြီး ချစ်ခဲ့တာပါ။ ယုံ . . တစ်ကယ်ပါ . . "

"ဒါဆို ဘယ်သူလဲ . . ပြော . . "

"နားထောင် . . ပြောမယ်" "မြန်မြန်ပြောကွာ"

"အဝင်းသမီး သင်းသင်းလေ . . ဘယ်လောက် ချောလဲ ကြည့်စမ်း"

ဒီတော့မှ အဝင်း အလုံးကြီးရင်ထဲက ကျသွားတယ်။ အဝင်းသည် လင်တော်မောင် ဦးအောင်ကျော်၏ အလိုကျ နေထိုင်သူပါ။ မိမိလင်မှတစ်ပါး အခြားမရှိပါ။ ဒီလင် ဒီသမီးနဲ့ ပြည့်စုံအေးချမ်းနေတဲ့ ဘဝလေးပါ။ ဒီလိုနဲ့ နေလာတာ ၂-နှစ်လောက်ကြာခဲ့ပါပြီ။ သင်းသင်းတောင် ၁၀-တန်းအောင်လို့ ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းတက်ဖို့

ပြင်နေပါပြီ။

တစ်နေ့ ဦးအောင်ကျော် အိမ်ကို စောစော ပြန်လာခဲ့တယ်။

"အဝင်း . ကိုကို . . ခေါင်းမူးလို့ စောစော ပြန်လာတာ . ."

"ကိုကို . . အိပ်ယာထဲ လှဲနေပါလား"

"အဝင်း . . သမီးရော . ."

"ရှိတယ် . . ကိုကို . . သမီးရေ လာပါဦး . ."

"လာပါပြီ . . မေမေ . . ဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဖေဖေ ခေါင်းထဲက မူးနေလို့ပါ"

"သမီး သပုရာရည်ဖျော်လိုက်မယ်"

"အဝင်း . ကိုကိုမူးတယ်"

အိပ်ယာပေါ် ခေါင်းကျတယ်ဆိုရင်ဘဲ မေ့မျောက်သွားတယ်။ ဦးကျော့ သွေးကြော ပြတ်သွားတာပါ။ အဝင်းရင်မှာ ဗလောင်ဆူနေပြီး ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေတယ် . . အရှုံးပိုင်းနေပြီပေါ့ . . ။

ဒီလိုနဲ့နေလာတာ အဝင်းကိုယ်တိုင် စီးပွား ဦးစီးရပြီး မလုပ်နိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို ပြန်ရောင်းရတယ်။ ငါး၊ ပုဇွန် အိပ်စ်ပို့ လုပ်ငန်းကိုဘဲ ဟန်မပျက်

ယပ်တိုင်နေရတယ်။

ကားကို အိမ်က ဦးလုံးကိုယ်တိုင် မောင်းရတော့ပေါ့။ ငါး အိပ်စ်ပို့လုပ်ငန်းကို ဝင်လာသမျှ ကုန်ကျ ... ခန်းနဲ့ ကာကာပါ။ နိုင်ဘာ ဦးလုံးက အစစအရာရာ ရှာဆင်ပြေအောင် ဖော်ထုတ်ပါတယ်။ ဦးလုံးက အဝင်း မိဘတွေ လက်ထက်ထဲက နေလာတာ . . သမီးနှစ်ယောက်ရှိပါတယ်၊ အဝင်းသမီးထက် (၂)နှစ်ကြီးတဲ့ အကြီးမ သန္တာ၊ အငယ်မက မေဘွာတဲ့။

အဝင်း သွားလေရာမှာ အကြီးမ သန္တာက ကိုယ်ရံတော်တစ်ယောက်လို အမြဲပါနေပါတယ်။ လိုရင် ကောက် ဘိုးယံရ နိုင်းရအောင်လို့ပါ။

သွဲ့နုသမည်က ဖော်ဖော်ရေ . . ဒါပေမဲ့ မိဘတွေက ချစ်လို့ ဖော် ခေါ်ဘဲ တ . . တည်းခေါ်တယ်။ အရပ်ထဲမှာကတော့ ဖော် . . ဒါမှမဟုတ် ကိုဖော်ပေါ့။

ဘဖေနဲ့ အမေက အရမ်းချစ်သလို ကိုဖော်ကိုလည်း အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ကာ ချစ်ခဲ့တယ်ပါ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာက တစ်သက်စားလို့ မကုန်အောင်ရှိပါတယ်။ ဖော်ဖော် ပထမနှစ် ကျောင်းတက်နေစဉ် အဖေက ဆုံးပါးသွားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အမေ့ ... အဖြစ် သိမ်ငယ်လာ

ပါတယ်။ နောက်ကုံး အမေက နောက်မိန်းမ ထပ်ယူလိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဇော်ဇော်ဟာ အိမ်နဲ့ကျောင်းနဲ့တလွဲပြီး ဘယ်မှ သိပ်မသွားဖြစ်ဘူး။

ဒီနောက်တော့ ဇော်ဇော် အဖေ့နောက်မိန်းမက သားလေးတစ်ယောက် မွေးတယ်၊ ဒီတော့ ကလေးကြီးလာတော့ ဇော်ဇော်ကို လှည့်မကြည့်အားတဲ့ အဖေ့ပေါ် နာကျည်းလာပါတော့တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်က ပြောသတွေ ဇော်ဇော်နားနဲ့ မဆန့်အောင် ကြားလာတယ်။ အဖေက နောက်မိန်းမ ... ကလေးကို အရမ်းချစ်တယ်၊ ဇော်ဇော်ကို တောင်ရှိတယ်လို့ မထင်တော့ဘူး။ ဇော်ဇော်စိတ်ထဲမှာ အမေကို တမ်းတရင်းနဲ့ အထီးကျန်ဆန်ခဲ့ရတယ်။ အဖေရဲ့ ထိုးနှက်... ကြတော့ .. မိထွေးရဲ့ ထိုးနှက်ချက်တွေကြားထဲ ဇော်ဇော် ခံသားတဲ့ဒုက္ခကို ခံရပါတယ်။ အရှုံးပိုင်း လိမ်မှုး .. မလှုပ်သာ မလှန့်သာနဲ့ ဖြစ်နေပြီ။

နောက်တော့ ထွက်ပေါက်ရှာရင်းနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့တွဲရင်း အရက်၊ မိန်းမ၊ ဖဲ ကိုလာပါတော့တယ်။

တစ်နေ့ .. ဇော်ဇော် အဖေနဲ့စကားများရင်း အမြင်တို့ ညစ်ညစ်နဲ့ထွက်လာတယ်။ ဇော်ဇော်နေတာက (၆)မိုင် ခွဲက ခြံကျယ်ကြီးထဲမှာနေတာ ... အိမ်ရှေ့ထွက်

ပြီး ပြည်လမ်းပေါ်ရောက်တော့ ကားတစ်စီးတားပြီး ဆူးလေကို လာလိုက်တယ်။ လမ်းတစ်လျှောက် ... အစီးရှင်းနဲ့ ဘာတွေ လုပ်လို့ ဘာကိုတွေးမှန်းမသိတော့ဘူး။

"ညီလေး ... ဆူးလေ .. ဘယ်နားလဲ"

"သိမ်ကြီးဈေးဆို ရပြီ .."

ဇော်ဇော် သိမ်ကြီးဈေးရောက်တော့ ဘာရယ် မဟုတ် ဈေးထဲလျှောက်ကြည့်နေမိတယ်။

"ဟာ ... မြင့်အောင်ပါလား .."

"အေး .. ဟုတ်တယ် .. မင်းကိုလမ်းတွေလို့ လှမ်းခေါ်တာ ဘာလဲ ကားရောမပါဘူးလား .."

"မပါဘူး .. မြင့်အောင် .. ငါလဲ ညစ်နေတာနဲ့ ဒီအတိုင်းထွက်လာတာ" "မင်းကလည်း ဘာညစ်စရာ ရှိလို့လဲ .." "ရှိလို့ ညစ်နေတာကွ .. အဘိုးကြီးနဲ့ငါ ကိုင်ပေးသာတယ် .."

"ဘာလဲ .. မင်းအဘိုးကြီးက မင်းကို ချောင် ကုတ်နေလို့ တောလွှတ်လိုက်တာလား" "မသိပါဘူးကွာ"

"သူ့ဆော်ကြီးနဲ့ မကြည်တော့ ငါ့ကို အလွှတ်ကြီး ကောနေတာ .."

"သားအဖတွေဘဲကွာ .. စိတ်လျှော့လိုက် .."

"မင်းမသိပါဘူး မြင့်အောင်ရာ ငါ့အရမ်းညစ်နေတယ် . အိမ်မှာလဲ မနေချင်တော့ဘူး"

"လာပါ ဇော်ဇော်ရာ ညစ်တာတွေပြေအောင် ဘီယာချမယ်ကွာ . ."

"အေး . ကောင်းတယ် . . ချမယ်ကွာ"

ဒီလိုနဲ့ . . "ဇော်ဇော် . . ချကွာ . . မင်းကို ငါ ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်ကွာ . မင်းအမြင့်အောင်မှာ ငှားနေပါလား . ငါမှမဟုတ် တိုက်ခန်းဝယ်နေပါလား . . ဒါမှ အိမ်ထောင်ကျရင် လွတ်လပ်ကာပေါ့ . ."

"အေးကွာ အခန်းဝယ်နေတာဘဲ ကောင်းပါတယ် . . "

"ဇော်ဇော် . . ဘီယာသောက်ပြီးရင် ခေါ်ရမယ်ကွာ . . မင်းဆွဲဦးမှာလား . ."

"နေပါဦး မြင့်အောင်ရာ . . ငါ သီတာနဲ့ တွေ့ချင်သေးတယ် . . မင်း Handphone ခဏပေး . . ငါလဲ ထွက်လာတာ Handphone မေ့ကျန်ခဲ့တယ်။

"အော် . ဒါလား . . ရော့ယူ . ."

"တီ တ် . တီ . . တီ . ."

ဖုန်းနံပါတ်ကို နှိပ်ပြီးခါ တော့ တစ်ဖက်မှ သီတာ့

အသံချိုချိုလွင်လွင်က ပေါ်လာတယ်။

"ဟဲလို . . ဘယ်သူလဲ" "သီတာ . . ကိုဇော်ပါ"

"အင်း . . ကိုဇော် ဘာကိစ္စလဲ"

"သိနဲ့ အေးအေးဆေးဆေးတွေ့ချင်လို့ပါကွာ"

"အင်း . . ပြောလေ . . သီတာ ဘယ်ကိုလာရမလဲ . ."

"လမ်း-၃၀ က (——) ဆိုင်မှာလာခဲ့ . . စောင့်နေမယ် . ."

"အင်း . . ဒါဆို လာခဲ့မယ် . ."

သီတာ အတွေးထဲမှာ ကိုဇော်တစ်ယောက် ဘာတွေ ဖြစ်နေသလဲ . . ဆိုသလိုတွေနဲ့ အမြန်ဘဲ လမ်း၃၀ ဘက်ကို ကားမောင်းလာခဲ့တယ်။

ဆိုင်ထဲမှာ ကိုဇော်တို့တွေ တော့ လူပတ် မျက်နှာမှာ ညှိုးငယ်နေတယ်။ ပြေပြစ်ချောမောလှတဲ့ ကိုဇော် မျက်နှာ အလိုမကျမှုတွေ တွေ့နေရတော့ သီတာရင်ထဲ လောင်ဆနေတယ်။

"ဇော်ဇော် . . ဟိုမှာ သီတာရောက်ပြီ"

"သီတာ . . လာလေ . . ဘာစားဦးမလဲ . ."

"နောက်မှ စားမယ် . . ကိုဇော် ဘာတွေညစ်

နေတာလဲ

"ဒီမှာက အဘိုးကြီးနဲ့ ထိုင်တက်နေလို့ . .
ဒါဘာ ကျိုင်တွေလဲ . . ကိုဇော်ရယ်"

"ပြောမယ်လေ . . ဒါတော ဘာလုပ်ရမလဲလို့ သီတာကို မေးတာ . ."

စကားတွေသာ ပြောနေရတာ ဇော်ဇော်တို့ တော်တော်ညစ်နေတယ် . . သီတာကိုတွေ့တော့လည်း အားတက်လာတယ်။

သီတာကလည်း ဇော်ဇော်ကို ကြည့်ပြီး တနေ့ နေ့လည်ခွာနဲ့ ကြည့်နေပိတယ်။ ဆိုမိချစ်သူတစ်ယောက် စိတ်ညစ်နေတာ ဘယ်ကြည့်ရက်ပါ့မလဲလေ . . အခုတော့ ဖြစ်ခြင်း ကြည့်ရန် အသင့်ပါတဲ့။

"ဇော်ဇော် . မင်းတို့နှစ်ယောက် စကားပြောဦး ကွာ . . ငါကိစ္စရှိလို့ သွားဦးမယ် . ."

မြင့်အောင်က စကားပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွားတယ်။ ဒီတော့မှ ဇော်ဇော်က သီတာကို ကြည့်တာ စကား ပေးလိုက်တယ်။

"သီတာ ကိုယ် ဒီည အိမ်မပြန်တော့ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုဇော်ရယ် . ."

"မေမေနဲ့ စကားများလာလို့ . ."

"ဒါဆို ကိုဇော်က ဘယ်မှာ အိပ်မှာလဲ . ."

"လွတ်လွတ်လပ်လပ်ဘဲ ဟော်တယ်မှာ အိပ်မယ် . . သီတာ ကိုယ်နဲ့လိုက်မလား . . အိမ်ဘဲပြန်မလား"

"ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူးကွာ . . ကိုဇော်တစ် ယောက်တည်းလည်း စိတ်မချဘူး"

"ရပါတယ် . . သီတာပြန်ချင်ပြန် . . မနက်မှ တွေ့မယ် . ."

"ဟီ . . ဟီ . . ဟီ"

အိမ်ကိုဖုန်းဆက်တော့ . . သီတာ မေမေ ဖုန်း လာကိုင်တယ် . .။

"ဟဲလို . . မေမေလား . ." "အင်း . . ဟုတ် တယ်သမီး . . ." "သမီး . ဒီည အိမ်ပြန်နောက်ကျမယ် . . အသိနဲ့ အလုပ်ကိစ္စရှိလို့နော် အဲဒါ စိတ်မပူနဲ့"

"အော် . . ဒါဘဲလားသမီး . . မေမေ မင်းဖေဖေ ကိုကြည့်ပြောထားမယ် . ."

"ရတယ်ကိုဇော် . . အိမ်ပြန်နောက်ကျမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဒါဆို ကိုဇော်နဲ့လိုက်ခဲ့ ကာပါတယ်မို့လား"

"ပါတယ်လေ .. ရှင်းရအောင် .. ဘယ်သောက်ကျလဲ .."

ဘားသောက်ဆိုင်မှာရှင်းပြီးကားရှိရာ လာခဲ့တယ်။

"ဘယ်မှာတည်းမလဲ ကိုဇော် .."

"ဟိုတယ်မှာ တည်းမယ်လေ .."

ကားကို သီတာက ဗဟန်းဘက်က ဟိုတယ်မှာ တည်းဖို့ မောင်းလာတယ် ... ဟိုတယ်ရောက်တော့ အပေါ်ဆုံးထပ်က အခန်းတစ်ခုကို ငှားလိုက်တယ်။

"သီတာ .. ကိုယ်နဲ့ လိုက်လာတာ စိတ်ညစ်နေလား .." "မညစ်ပါဘူး ... ဘာဖြစ်လို့လဲ .."

"ကိုယ့်ကိစ္စထဲမှာ သီတာက ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင် ဒုက္ခဖြစ်နေတယ်"

"ဒီလို ဘယ်ဟုတ်မလဲ ကိုဇော်ရယ် .. သီတာတို့က သူစိမ်းတွေမှ မဟုတ်တာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒုက္ခကို နှစ်ယောက်ရင်ဆိုင်ရမှာပေါ့ .."

"သီတာကို ဒါကြောင့် ကိုဇော် ချစ်နေရတာ .. တော်တယ်ကွာ"

"သီတာလည်း ကိုဇော်ကို အရမ်းချစ်တာပဲ ..

ဇော်ဇော်က သီတာကို ကုတင်ပေါ် ဆွဲခေါ်ပြီ

...ိုင်နိုင်းကာ နဖူးကို တစ်ချက်နမ်းလိုက်တယ်။ အခန်းက ...ပြီး အပေါ်ဆုံး အောက်ဘက် ဗဟန်းကွင်း ... ရေခဲ သေတ္တာထဲမှာ ဘီယာ အရက် မင်းသီးတွေ့တဲ့ အခန်းပဲ။

"ကိုဇော် .. သီတာ ဗိုက်ဆာတယ်ကွာ .."

"ဘာစားမလို့လဲ .. ဟားလေ"

"ထမင်းကြော် စားချင်တာ .. တရုတ်ထမင်းကြော် ကြက်သားနဲ့ .."

"ရပါတယ် ဖုန်းဆက်ပြီး မှာလိုက်မယ် ကောင်တာကို ဖုန်းဆက်ပြီး မှာလိုက်မယ် .."

ကိုဇော်ကတော့ ရေခဲသေတ္တာထဲက ဘီယာလင်းကိုထုတ်သောက်ဖို့ ပြင်နေတယ်။

"ကိုဇော် . သောက်ဦးမလို့လား .."

"နည်းနည်းပါ . ဒီတစ်လုံးတည်း သောက်ပြီး တော့ပြီ .."

"သီတာထမင်းကြော်နဲ့ စားဖို့ရင် သောက်မလား .."

ရေခဲသေတ္တာထဲမှ အချိုရည်တွေနဲ့ သစ်သီးတွေကို သီတာက ထုတ်ယူလာသည်။

အားလုံးကို အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးတယ်

မကြာခင် ထမင်းကြော်ရောက်လာလို့ သီတာ ထမင်းစား နေတယ် ... ကိုဇော်က သီတာကိုကြည့်ရင်း ဘီယာ တစ်ဗူးဖောက်သောက်နေတယ်။ အားလုံးစားသောက်ပြီး တော့ သီတာနဲ့အတူ ကုတင်ပေါ် လှဲအိပ်တယ်။

"သီတာ ကိုယ့်ကို ချစ်လား .."

"ချစ်တာပေါ့ .. ကိုရယ် .."

"ကိုယ်ဒီည သီတာနဲ့တွေ့ပြီးရင် ခရီးဆက်ရမှာ ရှိတယ် .." "ဟင်း . ကိုဇော် ဘယ်မှ မသွားပါနဲ့"

"ခဏလေးပါ .. သီတာရယ် .."

သီတာကိုချော့ရင်း နှုတ်ခမ်းကို ဆွဲစုပ်ယူလိုက်တယ်

"အွန်း .. ပြွတ် .. စွပ် .."

"ကိုဇော်ရယ် .. စကားပြောဦးမယ် .."

"ပြီးမှပြောကွာ .. ချစ်ချင်နေလို့ပါ .."

"အဲ . ပြောမရလည်း သဘောရှိပါ .."

ချစ်သူလက် ဝကွက်အဝင်လိုက်တယ်။ ကိုဇော် လည်းနှုတ်ခမ်းစုပ်ပြီး လက်က သီတာရဲ့ နို့တွေကို ပွတ်နေ နေတယ်။ အင်္ကျီတွေကို ချွတ် . လုံချည်တွေချွတ်ပြီ အဝတ်ဗလာ ကိုယ်လုံးတီးတွေဖြစ်တုန်တယ်။ ဒီတော့ သီတာရဲ့ အလှဟာ မီးရောင်အောက်မှာ လှချင်တိုင်း လှ

နေတာပါ။ ဖြူဖွေးဝင်းပနေတဲ့ သီတာရဲ့ အလှကို ကိုဇော် မှင်သက်မိနေသည်။ ဖြူဖွေးနေတဲ့ ရင်အစုံဟာ ပြည့်ဖြိုး တင်းကားနေတယ်။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေက နီ[illegible] ထွက်နေတယ်။ ပြားချပ်နေတဲ့ ဗိုက်သားရဲ့ အော[illegible] [illegible]လန်နေတဲ့ အောက်ပိုင်းကြီးက ရှိုးချင်စရာကြီးပါ။ ပေါင်တန်ဖြောင့်ဖြောင့် တောင့်တောင့်ကြီးက အမှန်ကို ဆွဲချင်စရာဖြစ်နေတယ်။

ကိုဇော်က မနေနိုင်တော့ပြီလေ ... သီတာအ ပေါ်တက်ခွပြီး နှုတ်ခမ်းကို ဖြေးဖြေးချင်း ဆွဲစုပ်နေတယ်။ လက်ကလည်း နို့ကို ဖွဖွလေး ပွတ်ချေနေတယ်။ လီးက တောင်နေပြီး ပေါင်နှီးရောက်ပတ်ကို ထောက်ထောက်နေ တယ်။ သီတာရင်ဖို လှိုက်မောနေတယ်။

ကိုဇော်လည်း လည်တိုင်ကို လျှာနဲ့ယက် နို့ကို ကုန်းစို့တယ်။ လက်က အောက်ပိုင်းကို ပွတ်သပ်ပေးနေ တယ် ..။

"အား . ဟင်း .. အား .. ကိုဇော်ရယ် .. ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ .."

လီးခေါင်းက အောက်ပတ်ထဲ မြုပ်သွားရင်း ကို ဇော်က ခါးကို အသာလေး နဲ့ပြီး သွင်းလိုက်တယ် ..

လီးက တစ်ဝက်ဝင်နေတယ်။ လီးမှာ စောက်ရည်ပေ
သပ္ပနေတယ်။ ကိုဇော်က နှုတ်ခမ်းတွေကို ဆွဲစုပ်ရင်း
ပွတ်ပေးတာ လီးကို အသာလေးမှ တစ်ချက်တည်း
ဆောင့်သွင်းလိုက်တယ်..။
"အွတ်..ပြွတ်.. အား သေပါပြီ ကိုရယ်
ဖြေးဖြေးလုပ်မှပေါ့.." "အင်းပါကွာ.."
သီတာစောက်ပတ်ထဲ ကျိန်းစပ်သွားတယ်
ကျင်နေတယ်။ လီးကကြီးတော့ ကြပ်သပ်နေတယ်
စောက်ပတ်လေး ကွဲများသွားသလားမသိဘူး..
ကတော့ ဆက်ပြီး ညှောင့်နေတယ်။
"အွတ်..ပြွတ်..ဖတ်..အား..အ...
ဆောင့်ချက်တွေက အသာလေးနဲ့ ဆောင့်နေ
တယ်။ သီတာရဲ့ အခြေအနေကို ကိုဇော်က အကဲခတ်နေ
တယ်။ သီတာစိတ်ပါနေမှ ဆက်ပြီးလိုးပါတယ်။
"သီတာ.. ဘယ်လိုနေသေးလဲ.."
"နည်းနည်းတော့ နာသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့
ဆယ် ကိုဇော် လုပ်ချင်လုပ်တော့ အောင့်ခံပါမယ်"
နာပါပဲ.. စောက်ပတ်ထဲ လီးဝင်ရင် နာ[illegible]
ခက်လည်း အရသာရှိပြီပါပဲ။ စောက်ပတ်ကလီးကို [illegible]

မက်နေပါတယ်။
"ဒါဆို.. ကိုယ်လိုးတော့မယ်နော်.."
"အင်းပါ ကိုဇော်ရယ် နားရှက်စရာတွေ ပြောနေ
တယ်... လုပ်တာကတော့ လုပ်တာပေါ့... အဲဒီလို
ပြောတော့ ရှက်တာပေါ့.."
"အော်.. သီတာရယ် ကိုယ်လိုးတာခံလို့
ကောင်းလား" "ဟဲ.. ပြောမြန်ပြီ.."
ပြောရင်းနဲ့ ကိုဇော်က လိုးနေတယ်..။
"ဗွပ်..ပြွတ်..ဖတ်..ဒုတ်..ပြွတ်..
..အား..ဗွပ်..အင်း..[illegible]..ဗွပ်..ပြွတ်.
ဖတ်..အား..ကို..ဗွပ်..ဒုတ်..ဖတ်..
သီတာ ကောင်းရဲ့လား.. ..ဗွပ်..အင်း..ကောင်း
ပါတယ်.. ကိုဇော်ရယ်.. သ[illegible]နေတာ ကျနေတာပဲ"
"သီတာ စောက်ပတ်[illegible]လိုကောင်း[illegible]"
"ဟဲ ကိုဇော် ပြောတာမြွာ.. ဟဲ ဝိတ်မရှု
တော့ဘူး.. လိုးသာလိုးတော့ စောက်ပတ်နစ်ခြမ်း ဖ
[illegible]ကွဲပါစေတော့.."
"ဒါဆိုလည်း ကိုယ်ချစ်သူရဲ့ စောက်ပတ်
[illegible]လိုးတော့မယ်.."

"အင်း . လိုးပါ . . ကိုဇော်ရယ်"

သီတာ ပေါင်ကို ထောင်ထား . . ကိုဇော်က ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်မယ် . . ဒီလိုလား . .

သီတာကပြောရင်း ဒူးနှစ်ဖက်ကို ရင်ဘတ်ပေါ် ဆွဲဖိပေးတယ်။ ကိုဇော်က ပေါင်နှစ်လုံးလက်နဲ့ဖိပြီး တ ပါးနေရာမှ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေတယ်။ ကိုဇော် သီတာ ပုဆိုးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ဆွဲပြီး စလိုးပါတော့တယ်။

"သီတာ . . လိုးတော့မယ်နော် . ."

"အင်း . . ကိုဇော် . . လိုးတော့ . ."

ကိုဇော်က စောင်လိုးလုံးနဲ့ကို ဆွဲလိုက်ပြီး နို့ ခေါင်းလေးကို လက်မနဲ့ လက်ညှိုး ပွတ်ချေပေးနေတယ် အောက်ကလည်း အလိုးမပျက်ပါဘူး . . သီတာလည်း ဒီးလက်ကာလာနေပြီ။

"ဒုတ် . . စွပ် . . ပြွတ် . . အင်း . . အား . . . . ကိုဇော် နာ . . နာလေးဆောင့်ပေး . ."

"ဒုတ် . . စွပ် . . နို့ . . . ဒီလိုလား ဖတ် . . ဖတ် . . အင်း ဟုတ်တယ် . . . . လိုး . . စွပ် . . လိုးပါ . ပြွတ် . . ကိုဇော်ကလည်း သီတာကျသာနဲ့ ပြီဆိုတော့ လေပမ်းကြမ်းလိုးပါတော့တယ်။ သီတာက

လည်း ရင်ယိမ်းတုန်အောင်ကိုလောင်းနေပါတယ်။ ရှေ့ မှ ဒိန်းတိုန်းရိုန်းတိန်းနဲ့ ကာမ ရသကို စတင်ခံ နေတယ်။ ကိုဇော်ကလည်း အောက်ပတ်ထဲဝင်နေတဲ့ ယိုးတို့ကြည့်ရင်း သီတာအောက်ပတ် နီနီရဲရဲကြီးကို ကြည့် ရင်း ရမ္မက်ထန်လာတယ်။ လီးကြီးက အကြောပြိုင်းပြိုင်း ထနေတယ်။ သီတာအောက်ပတ်ကလည်း အရည်လဲ ပြီ အောက်ခံလေးကလည်း ရွှန်ကာနေတယ်။ လီးကြီး အထဲကို ဝင်လိုက်ရင် အောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုက ကိုခွက်ဝင်နေတယ်။ ပြွန်ပြီးထွတင်ရင် . . ဟုပြီး မော တက်လာတယ်။ သီတာမှုတ်မှ မပီမသ ညည်းတွားသံတွေ ထွက်နေတယ်။

"ဒုတ် . . ဒွတ် . . ပြွတ် . . အား . . အင်း . . အား . . . ပွတ် . . ဖတ် . . ဖတ် . ."

အခန်းထဲက-ကုတင်ပေါ်မှာတော့ လီးနဲ့ စော ပတ်လိုးနေကြတဲ့ အသံတွေ၊ ဆီးခုံခြင်းထိသံတွေဟာ ဆူညံနေတော့တယ်။ နှစ်ဦးသား ကာမပန်းတိုင်ကိုအလေ အယက်ချီတက်နေတယ်။

သီတာလည်း ကာမအရသာကိုခံစား . ကိုဇော် လည်း လီးအဝင်အထွက်ကိုကြည့်ပြီး ဖီ

ဘက်နေတယ်။ လုံးဘားကို နှမ်ဆမြှင့်တင်လိုက်တယ်။ ဆင်တစ်ကောင်လို အားမာန်အပြည့်နဲ့ ကိုက်ပွဲဝင် နေတယ်။

"သိတာ . . ကောင်းရဲ့လား . . "

"ကောင်းမှ ကောင်းပေါ့ ကိုဇော် . . နာနာ လိုးပေးနော် ကိုဇော် . . "

"အင်းပါ ကိုဇော်လည်း ကောင်းနေတယ် ကိုဇော့်လီးကြီးက ထိရဲ့လား . . "

"ထိတာပေါ့ . သားအိမ်တောင် ထောက်နေပြီ"

"ရော့ . . ဗုတ် . . လာပြီ သိတာရေ့ . . ပြ . . ဖြောင့် . . ဒုန်း . . ဖတ် . . အား အင်း . . ဗွတ် ဒုတ် . . ပတ် . . ဗွပ် . . ဖြွတ်"

"ထိတယ် ဇော်ရယ် စောက်ပတ်ထဲမှာ ယားပြီး ပွစိပွစိဖြစ်နေတယ်။

"ကိုဇော့်လီးလည်း အရမ်းကိုတောင်နေပြီ ကိုဇော်လည်းပြီးချင်ပြီ . . နေပါဦး ဒီမှာခလို့ကောင်းအောင် ပြီ အတူတူပြီးမှာပေါ့ . . အင်းပါ အောင့်ထားမယ် . . သိတာပြီးရင်ပြော . အင်း ပြောမယ် ဆောင့်ကွာ . . ဒိုပါ ဆွဲပေးပြီးလိုးနေပါတယ်။ အသားကဖြူတော့ နီရဲ

မှာ လက်ရာတွေထင်ကျန်ခဲ့တယ်။

"ဒုတ် . . ဗွတ် . . ဖြွတ် . . အင်း . . အား . . ဒုတ် . . ကောင်းလိုက်တာ သိတာရယ် . . သိတာစောက်ပတ်က ဖောင်းကားနေတော့ လိုးရတာ အရသာရှိတယ်"

"ရိုက်ချပေး ကိုဇော် . . အင်း အဲဒီလိုပဲ . . ဆောင့်တာမရပ်နဲ့နော် သိတာပြီးချင်နေပြီ ဆောင့်ကွာ ဆောင့် . . ပြီးတော့မယ် . . ကိုဇော်ရေ . . ပြီးနေပြီ အား . . အား . . အင်း . . ဖြွတ် . . ဗွတ် . . ဒုတ် . . ဖတ် . . ပတ် . . အား . . ဒို "

ဒီလိုနဲ့ ကိုဇော်က ပေါင်အား ခါးအားကိုသုံးကာ သိတာရဲ့ စီးကြောင်းဆွဲရင်း အချက် ၃၀-၄၀ လောက် ဆောင့်နေတယ်။ ခဏအကြာမှာ သိတာဆီက အချက်ပြတယ်။

"အား . . ကို . . အား . . ဇော် . . သိတာ ပြီးတော့မယ် ဆောင့် . . ကိုဇော်လည်း ပြီးမှာလား ဆောင့်နော် ကိုဇော်လီးက ထိတယ်ကွာ . . "

"အေး . ကိုဇော်ရေတွေ ထွက်တော့မှာပြီ . . ဗွတ် . . ဒို . . ဖတ် . . အား . . ပြီး . . ပြီ . . "

ကိုဇော်လည်း လီးတစ်ချောင်းလုံး ကျင်ကက်လာကာ သီတာ့စောက်ခေါင်းနံရံတွေက သုတ်ရည်တွေ ပန်းထုတ်လိုက်တယ်။ သီတာလည်း ပူပူနွေးနွေး ပြစ်ချွဲချွဲ သုတ်ရည်တွေကို အပန်းခံရတော့ အကြောပေါင်း တစ်ထောင် အီဖိမ့်သွားတယ်။ ကာမပန်းတိုင်ကို နှစ်ဦးသား အောင်မြင်စွာနဲ့ ချိုတက် ခြေကုန်လက်ပန်းကျတာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးဖက်ထားရင်း အိပ်လိုက်ပါတော့တယ်။

နှစ်ဦးသား အိပ်ယာကနိုးတော့ မိုးလင်းခါနီးနေပြီ။ သီတာတို့နှစ်ဦးသား တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပက်သားရင်း ပွတ်သပ်နမ်းရှုံ့နေပါတယ်။

သီတာ . ကိုဇော်ကို ဘယ်လောက်ချစ်လဲ

များကြီးချစ်တာပေါ့ ဘဝနဲ့ရင်အပ်ပြီးကို ချစ်တာပေါ့ ..
ကိုဇော်သာ သီတာရဲ့ အချစ်ဆုံးပဲ။

"သီတာလေ .. ကိုဇော်ကို အရမ်းချစ်တယ်"

ဒီလိုနဲ့ နှစ်ဦးသား စကားပြောပြီး မိုးလင်းတော့ တစ်ချီထပ်ဆွဲလိုက်ပါတယ်။ လင်းဆွဲလေးပေါ့။ သီတာလည်း ကာမအရသာကို အရွကြီးခံသွားပါပြီ။

မော်တယ်က နေ့လည် နှစ်နာရီလောက် ပြန်ထွက်လာကြတယ်။ သီတာလည်း အိမ်ပြန်သွားတယ်။

ကိုဇော်လည်း ရွှေမှက်မှာ နောက်ထားဆိုသလို အိမ်ကိုပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အဘိုးကြီးက ဇော်ဇော်ကိုကြည့်နေတယ်။ ဇော်ဇော်ကလည်း ခပ်ကြည်ကြည်နဲ့ အိပ်ခန်းထဲကို တန်းဝင်မလို့ ခြေဦးလှည့်လိုက်ရှိသေးတယ်။

"ဟော့ကောင် ဇော်ဇော် ... မင်း .. ညက ဘာလို့ အိမ်ပြန်မအိပ်တာလဲ"

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး .. သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် အိမ်မှာအိပ်တာပါ .."

"မင်း အဲဒီလို အိပ်ရအောင် မင်းမှာ နေစရာ မရှိလို့လား .."

ဇော်ဇော် ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ပါ။ ပြောလည်း အကြောင်းမထူးတော့ဘာလေ .. ပြောသမျှ ငြိမ်ခံနေတယ်။ အဘိုးကြီးက အလှူတ်ကြီး ကာပက်သတ် ရောနေတယ်။ ငြိမ်ကောနေတော့ ဇော်ဇော်စိတ်ညစ်လာတယ်။

"အဖေက သားကိုပဲ ... ဖက်သတ်ပြောနေတယ်။ သားကိုရော ဂရုစိုက်ရဲ့လား .. အဖေမှာ သားတစ်ယောက်ရှိတယ်ဆိုတာ သတိရရဲ့လား"

မင်းက ငါ့ကို ပြန်ပြောရအောင် မင်းလုပ်ခ
...ထားနေလို့လား လုပ်ပါတော့ကောင် ကဲကွာ ပြောဦး"

"ပြန် . . . ပြန်း . . . ပြန်း . . ."

ဇော်ဇော်ပါးကို ဖြတ်ရိုက်လိုက်တယ်။ ဒီတော့ ဇော်ဇော်ရင်ထဲ ဝလောင်ကျသွားတယ်။

အမေက သားကို ဒီလောက်ထိ ဒေါသထွက်ပြီး ရိုက်ရိုက်တယ်၊ "သားကို အိမ်မှာမေမေရဲ့ငွေတွေကို ခိုးလုံနေရတယ် အထင်နဲ့နေတာ ..."

"အေး . . မင်းကို တခွန်းမဲ့ ပြန်ပြောတတ်တဲ့ ကောင်-အိမ်ကထွက်သွား . မင်းအမေရဲ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေကို ယူသွား . . ဘယ်တော့မှ အိမ်ကို ပြန်မလာခဲ့တော့ ..."

ဇော်ဇော်လည်း အခန်းထဲဝင်ပြီး အဝတ်အစားတွေထည့်နေတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဇော်ဇော် အဖေကလည်း ဇော်ဇော်မေမေရဲ့ အကွင်းပစ္စည်းတွေ ယူလာပြီးဇော်ဇော်ကိုပေးလိုက်တယ်။ ဇော်ဇော်လည်း ပစ္စည်းတွေယူပြီး လစ်ထွက်လာတယ်။

အဲဒီညက တစ်ယောက်တည်း တည်းခိုခန်းမှာ အိပ်ပစ်လိုက်တယ်။ နောက်နေ့တွေကျတော့ သူငယ်ချင်း

တစ်ယောက်နဲ့ မိုးလမ်းဘက်က ပစ္စည်းတွေရောင်း...တယ်။ သိန်းနှစ်ရာလောက် ရလိုက်တယ်။ ဒါ...အောက်ဈေးနဲ့ရတာ တကယ်တန်း ပေါက်ဈေး...တစ်ထောင်ကျော်လောက်မှာ။ မထူးတော့ဘူးလေ ... ဈေးနှုန်းချောင်းရတာပေါ့။ ပိုက်ဆံတွေပိုက်ပြီး ဘာလု...ရမှန်းမသိဘူး။ ဒီတော့ အကူပါလာတဲ့ သူငယ်ချင်း...တိုင်ပင်တယ်။ ထွန်းအောင်က ရခိုင်ပြည်က ...နေတဲ့ တင်ငါ့ရွာက ရန်ကုန်ရောက်တော့မှ ...နဲ့သိတာ။ ဒီတော့ အကြံသမား ထွန်းအောင်က ...မြစ်တော့ ဝင်ခင်ပြီး ရိုက်စားလုပ်တော့မယ်။

"ဇော်ဇော် သူငယ်ချင်း ငါနဲ့ စစ်တွေဘက်လိုက်ခဲ့ . . မင်းပိုက်ဆံလောက်နဲ့ဆို ငါ အိပ်စရိုက်လုပ်လို့ရတယ်။ ဇော်ဇော်လည်း ရောင်းမယ်ထင်ရင်တော့ လုပ်မှာပေါ့။

ဒါဆိုငါတို့ ခုပြန်သွားမယ်။

ထွန်းအောင်က ဇော်ဇော်ဆီက ပိုက်ဆံကို ယူပြီး ရခိုင်ဘက်ထွက်မဲ့ လေယာဉ်လက်မှတ်သွားဖြတ်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဇော်ဇော်တစ်ယောက် ထွန်းအောင် ...ရာနေတဲ့ ...စစ်တွေဘက်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ စစ်တွေ မြို့...တစ်ရာလောက်ဝေးတဲ့ ပင်လယ်ကမ်းခြေရွာက...

ရောက်တယ်။ ထွန်းအောင်က ဒီရွာမှာ ငယ်မွေးခြံပေါက်။ ဇော်ဇော်ရောက်တော့ သစ်သားအိမ်တလုံးကို ငှါးလိုက်တယ်။ အိမ်မှာ ထမင်းချက်ဖို့ စန္ဒာဆိုတဲ့ ရခိုင်သူလေးကို ခေါ်တယ်။ အသက် ၁၇-၁၈ လောက်ရှိပြီး ရုပ်ကလေး ချောတယ်။ အိမ်ကလည်းကောင်းတယ် . . ထွန်းအောင်ရဲ့ ညီမတစ်ဝမ်းကွဲ။ စန္ဒာကို ရွာကကောင်လေးတွေက အသေရရ အရှင်ရရ လိုက်စကားပြောနေတာ။

ဇော်ဇော် ရွာရောက်ရင်ဘဲ တကယ့် ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးသာ ရုပ်ကလေးလည်းချောတယ်။ ပိုက်ဆံကလည်းတော့ ရခိုင်သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတယ်။ အကြံသမား ထွန်းအောင်ကလည်း ညီမကို ဇော်ဇော်ရဲ့ အနားမှာ ထားထားတယ်။

ကြာတော့လည်း အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိ ကြိုးခြင်းထား ကြိုးခြင်းငြိဆိုသလို နှစ်ယောက်သား ငြိကုန်ကြတယ်. ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ အဲဒီမှာ စတွေ့ကြတာပေါ့

ထွန်းအောင်နဲ့ ဇော်ဇော် အလုပ်ကိစ္စအတွက် သွားရင်း အရက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ ဝင်သောက်ကြတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မူးရိုးရိုးဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ ထွန်းအောင်က ဇော်ဇော်ကို အိမ်လိုက်ပို့တယ်။

"မှုန်း . . မှုန်း . . မှုန်း . . ."

"ဟဲ့ . . စန္ဒာ . . စန္ဒာ . . ထပါဦးဟ . . "

"ကိုလေး ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲ တမှုန်းမှုန်းနဲ့ . . ဒီမှာ ဇော်မူးနေတယ် . . အဲဒါနင်တို့ပြ သ အိပ်ခန်းထဲပို့လိုက် . . ငါသွားမယ် . . "

"ဟာ ကိုလေးတလည်း . . ကိုဇော်ကိုယ်ကြီးကို မနိုင်တာ . . "

"စန္ဒာကလည်း . . နင့်ဟာသာ နင်ပို့လိုက်စမ်းပါဟာ . . "

"ကိုဇော် . . ကိုဇော် . . ဟင်း . . တော်တော်မူးနေလား . . "

"သိပ်မူး . . ဟင် . . " "ဟုတ်တယ် . . ကိုယ် . . "

"ကိုဇော် နည်းနည်းမူးလာတယ်။" "စန္ဒာတဲ့ပြီး အိပ်ယာထဲ သွားမယ်လေ . . စန္ဒာ . . ငါသွားတော့မယ် . . အင်း . . အင်း ကိုထွန်းအောင် မနက်ဖြန်တော့ လာခဲ့နော် . . " "အေး . . ငါစောစောလာခဲ့မယ်"

ဇော်ဇော်ကတော့ စန္ဒာကို ဖိုက်ချင်လို့ မူးချင်ယောင် ဆောင်နေတာ

"ကိုဇော် . . လိမ်းယာပြီး စန္ဒာမနိုင်ဘူး . . အင်း

". . ဒီလို . . လား . . လို့ . ."

ဇော်ဇော်က စန္ဒာပခုံးကို ညှစ်ရင်း အာလေး
လေးနဲ့ပြောနေတယ်။ တဒိမ်ထဲမှာ နှင်ယော
တော့ မှုံလည်း စိတ်လှုပ်ရှားနေတယ်။ ကိုဇော်ကို
တန်းချင်နေရသူဆိုတော့ ဒီလိုဖြစ်ရတာ ဝမ်းကောင်း
ကောင်းပါဘဲ . .။

ဇော်ဇော်ကလည်း စားချင်နေတာကြာ
တော့ အခွင့်ကြုံတုန်းစားပြီးမယ်။

"ကိုဇော် ထမင်းစားဦးမလား . ."

"စန္ဒာ ခူးကျွေးလေ . ."

"တော် . . ကိုဇော်ရယ် စန္ဒာ ကိုယ်တိုင် ခူးပေး
မှာပေါ့ . ."

"စန္ဒာက လိမ္မာတယ် . . ဒါကြောင့်ချစ်ရတာ"

"ရှင် . . . . . ."

စန္ဒာ အံ့ဩသွားတယ် မူးမူ့ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စ
ကို ပြောလို့ သူလိုမိန်းခလေးတစ်ယောက်ကို ကိုဇော
ချစ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား . . ဘာဘဲပြော
စန္ဒာ ရင်ခုန်ရတာပေါ့ . .။

"ကဲ . ကိုဇော် ထမင်းစားမယ်လေ . ."

"စန္ဒာ . . ခု . . ဘယ်ရောက် . . ရောက် မှ
တာ . . လဲ . ."

"ကိုဇော် အိပ်ခန်းထဲလေ . ."

"ဒါဆို ထမင်းမစားတော့ဘူး . . စန္ဒာကိုဘဲ
စားတော့မယ် . ."

"ရှင် . စန္ဒာကိုစားတော့မယ်။ ဘာကိုစားမှာလဲ"

"အော် . . မင်းကို [illegible]ချင်တယ် . . လို့ပြော
တာ သိရဲ့လား"

"ရှင် . . ဖိုက်ချင်တယ် . . ဘာတွေလဲ ကိုဇော်
ရယ် . . ရှိုင်းသူက ခေတ်စကားကို နားမလည်တော့
ကိုဇော် အခက်တွေ့နေပြီ။

"စန္ဒာရယ် . နုံလှချည်လား . . စန္ဒာမှ မသိတာ
စကားတွေလဲ . . ဒါဆို [illegible]ရမှာလား . . အင်း
ပြောလေ . . နင့်ကို လိုးချင်တယ် . . ရှင် . ."

"ရှင် မနေနဲ့ . . [illegible] . . [illegible] . . [illegible] . ."

ကိုဇော်က စန္ဒာနက်ခင်းကို ဆွဲဝတ်လိုက်တယ်
နောက်ဆွဲမကြီး ဘင်ပုံးလုံးကျစ်ကျစ်ကို ပွတ်ပေးလိုက်
တယ်။ "ဘာ ကိုဇော် မကောင်းဘူးကွာ . ."

"ကိုဇော်ကောင်းပါတယ် . ."

ပြောမှသာ ပြောရတယ် စန္ဒာကလည်း ကိုဇော မဆုတ်ခင်ကတည်းက ဘွတ်ချင်နေသူရယ် . . ခုတော့ ရောက်နေအသင့် ကြာအသင့်ပါ။ ကိုဇော်ကလည်း မရှုန်းမ ကန်ဘဲနေနေသော စန္ဒာကိုယ်လုံးကို အတင်းအကျပ် ဖက်ပြီး တနမ်းမိုးတွေ ရွာနေပါတယ်။

အိပ်ခန်းထဲက ကုတင်ပေါ်ကို စန္ဒာကို လှဲသိပ်ရင်း စန္ဒာ ချစ်တယ်ကွာ . . ရှာ . . မြတ် . . အွန်.”

ဇော်ဇော်က နှုတ်လည်းနမ်း လက်ကလည်း သရမ်းနေတယ် စန္ဒာနို့အုံ မာမာလေးကို ပွတ်ချေ ညှစ်နယ်လိုက်တယ်။ စန္ဒာတကိုယ်လုံး ဓာတ်လိုက်သလို တုန်သွားတယ်။ တကယ်ပါဘဲ ကိုဇော် တော်တော်ဆိုးတာ ပါဘဲကွာ။

“ကိုဇော် ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ . . ဒီမှာ မနေတတ်တော့ဘူး . . မဆိုးနဲ့ကွာ”

“အောင် စန္ဒာကလည်း ကိုဇော် ချစ်ချင်လို့ပါဆို”

ဇော်ဇော် လုပ်ငန်းစပါတော့တယ်။ စန္ဒာရဲ့ နှုတ်ခမ်းကို အသာအယာဆွဲစုပ်ယူ အကျီတွေကို မ.လှန်ပြီး ဘော်လီအောက်ကနေ နို့ကို လက်ညှိုးနဲ့ လက်မကိုင်ကာ ပွတ်ချေပေးနေတယ်။

“ဟင်း . . ဟင်း . . ဟင်း . . .

စန္ဒာရဲ့ မှိမှေး ညြီးတွားသံကြား ကိုဇော်ရဲ့ ရမက်မီးကို ဓာတ်ဆီလောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

ကိုဇော်ရဲ့ပါးစပ်က စန္ဒာရဲ့ နို့ကို ကုန်းစို့လိုက်ချိန် တော့ . . “အား . အား . . ကို ဇော်ရယ် . ”

ပူနွေးနွေးလျှာရဲ့ အရသာကို ခံလိုက်ရလို့ စန္ဒာ ကွန့်လိမ်သွားတယ်။ စန္ဒာရဲ့ ပေါင်တံ တောင့်တောင့်ကြီး တွေကို လက်နဲ့အသာအယာ ပွတ်သပ်ရင်း ထမီကို ချွတ်လိုက်တော့ . . . စန္ဒာက လက်နဲ့ လှမ်းဆွဲပေမဲ့ အားပါတော့ ထမီကျွတ်သွားတယ်။ ဒီတော့ ဆောက်ဖွေးဖွေး လေးပေါ်နေတဲ့ စောက်ဖုတ်ဖောင်းကြီးကို ခပ်ရွရွလေး ဖိပွတ်ပေးနေတော့ စန္ဒာရင်ထဲ ရှိုးတိုးနေပြီ။

“ကိုဇော်ရယ် . . မနေတတ်တော့ဘူးကွာ အဲဒီလို ညှင်းတာပါနဲ့ပနော် သေလိမ့်မယ် . . . ဟာကွာ ပြောနေတာ မရဘူးကွာ . . ဇော် . . အား . . ”

“စန္ဒာရယ် . . လာမှာပေါ့ကွာ . . တဲ့ . . ခဏတော့ ကိုဇော် အဝတ်တွေ ချွတ်လိုက်ဦးမယ်၊ စန္ဒာ အဝေသားနဲ့ ကိုဇော်လုပ်သမျှ ကြည့်နေတယ်။ ယောကျ်ားပီပီ တဲ့ရုပ်ရည်ရှိနေတယ်။ ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးက အားကိုးစ

ရောပါပဲ။ ပေါင်တန်တောင့်တောင့် ခွဆုံက လီးကြီးက အသဲယားရောကြီး . . နည်းတာကြီးမဟုတ်ဘူး ဒီလောက်ကြီးတဲ့ လီးကြီးနဲ့ ခံနိုင်ပါ့မလား။ လီးကြီးက ပုတ်သင်ညို ခေါင်းညိုမို့သလို လှုပ်လှုပ် . . လှုပ်လှုပ်နဲ့ သာတောင် ရှာနေတယ်။ လီးထိပ်ကလန်ပြီး အကြောတွေက အပြိုင်းပြိုင်းထနေတယ်။ ကိုဇော်ကလည်း စန္ဒာ့ကိုယ်ပေါ် တက်ခွလိုက်တယ်။ နောက်စန္ဒာ့အဝတ်တွေကို ဆွဲချွတ်နေတယ်။

"မလုပ်ပါနဲ့ ကိုဇော်ရယ် စန္ဒာရှက်လို့ပါ . . "

"ဘော် . . စန္ဒာရယ် ဘာရှက်စရာရှိလို့လဲ . ."

"စန္ဒာတောင်းပန်ပါတယ်ကွာ . . လုပ်ချင် ဒီအတိုင်းလုပ်နော် . . "

ဇော်ဇော်ဘာမှ မပြောတော့ပါ။ ထမီကို ဆွဲလှန်ပြီး စောက်ပတ်ကို လီးနဲ့မှတ်သင်ပြီး စောက်ခေါင်းဝကို တေ့ကာ ချော့သွင်းလိုက်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ စန္ဒာက ပိန်းတိန်းရှိန်းတိန်း မရိုးမရွကြီးဖြစ်နေတယ်။ ဇော်သာတယာ လီးကိုချော့သွင်းလိုက်တော့ လီးက တဝက်ဝင်သွားတယ်။

"ဒို . . ခွတ် . . ပြွတ် . . အင်း အင်း . . ဖော်

ချောကစ်ခါ ကြွမ်းတစ်ခါနဲ့ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်

လုပ်နေရင်း လီးက အဆုံးထိကို ဝင်ရောက်သွားတယ်။

ကိုဇော်လည်း အဆုံးထိကို ကပ်ပီးထားရင်းနဲ့ နို့ကို ဆွဲကာ ဆက်တိုက်ဆောင့်လိုးပါတော့တယ်။

"ဒုတ် . . အင်း . . မှာ . . ရွတ် . အွင့် . . အ . . အင်း . . ဟ . . အ . . ရော . . ပြွတ် . . ပြွတ် . . ဖတ် . . အင်း . . ကိုဇော် . . အား . . နာတယ်ကွာ . . ကောင်းရော မကောင်းဘူးလား . . ကောင်းပေမယ့် . . ဖွတ် . . နာတယ် . . ဒုတ် . . စန္ဒာ့ကိုဇော်လီးက ထ . . ရှည်လားကွာ . . အင်း ကျပ်သိပ်ပြီး ထိတယ် . . နာလည်း နာ ကောင်းလည်းကောင်းတယ် . . ဒါဆိုဆောင့်မယ် နော် . . နာနာလေး . . လုပ်ချင်သလို လုပ်တော့ကွာ . . တကယ်နော် စန္ဒာ . . ကိုဇော် သဘောပါပဲ . . ဒါလိုဆို အဝတ်တွေချွတ်ပေးလေ . . အင်း . . ချွတ်ပေးမယ် ကိုဇော်ကို ချစ်လို့ . ."

စန္ဒာက ထောက်က ခါးကော့ပေးပြီး အဝတ်ကို ချွတ်ပေးတယ်။ ဒီတော့ စန္ဒာရဲ့ အသားတွေက ဝင်းပြ နို့အုံက မာနေတယ်။ ရင်အစုံ နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်နဲ့ ဖြစ်နေတယ်။ ရင်သားပေါ်မှာ သွေးကြောတွေက စိမ်းစိမ်းလေးတွေ ဖြစ်နေတယ်။ စန္ဒာ့ဖင်ဆုံကြီးက တဆတ်ဆတ်

ထွန်ရှိနေတယ်။ မျက်နှာက ရဲရဲနီနေပြီး နှာသန်နေပါတယ်။

စန္ဒာက ဖင်လေးကို မကော့တတ် ကော့တတ်နဲ့ ကော့ပေးနေတယ်။ ကော့အပေး အပေါ်က အဆောင့်နဲ့ပြီး ခေါက်ပတ်ထဲကိုနှင့်ဝင်သွားတယ်။ သားအိမ်ကို ထိတော့ အောင့်သက်သက်နဲ့ တစ်မျိုးအရသာတွေ့လာတယ်။

"ဒုတ်.. ဖွတ်.. ဒုတ်.. အင့်.. အား.. ကောင်းလိုက်တာ ကိုဇော်ရယ်.. ဖတ်.. ဖွတ်.. ဒုတ်.. ဖောက်... ဒိုင်း.. အ.. စွတ်.. ဖွတ်.. ဒုတ်

ဒီလိုနဲ့နှစ်ဦးသား တက်ညီလက်ညီနဲ့ လိုးနေကြတာ အချက်ပေါင်းရာချီနေပြီ ကိုဇော်ကလည်း ဖွဲ့ကောင်းတယ်.. စန္ဒာကလည်း ခံနိုင် ခံနိုင် တင်းခံနေတော့တာပဲ။

နှစ်ဦးသား အလိုးအဆောင့် အပြောင့် အကော့တွေ အပင့် အဝိုက် အော်ဟစ်ညီးညူသံတွေနဲ့ အိပ်ခန်းထဲက ပွဲဆူနေတယ်။

မကြာပါဘူး.. စန္ဒာ့ခေါက်ခေါင်းထဲမှာ အရေတွေလျှံကျပြီး ပေါင်ပေါ် တောင် စီးကျကုန်တယ်။

ကိုဇော်ရဲ့ သုက်ရည်ပူပူနွေးနွေးကြီးက ခေါက်ခေါင်းထဲ ဝင်လာတယ်။ ကာမအရသာဆိုတာ ဒါပါပဲလေ.. နှစ်ဦးသား အတူတကွ ပြီးသွားပါတော့တယ်..။

xxxx

ကိုဇော်နှင့်စန္ဒာတို့ တစ်ညလုံး လိုးခဲ့ရ၍ နေမြင့်မှ အိပ်ယာက နိုးတော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့နေလာတာ ရက်မှလ လမှနှစ်သို့တိုင် ကူးခဲ့ပါပြီ။ ဇော်ဇော်ကို တပတ်ရိုက်သားပြီး ထွန်းအောင်က ကုမ္ပဏီမှငွေတွေကို တပတ်ရိုက်သွားတယ်။ ကုမ္ပဏီထဲထည့်ထားတဲ့ ငွေတွေဆို တကယ်တမ်းတော့ မထည့်ဘဲနေနေတာ ပထမလတွေက အပေါ်၊ အမြတ်ဆိုတာ ဇော်ဇော်ငွေတွေကို ပြန်လာပေးတာပါကို ဇော်ဇော်က တကယ့် အမြတ် ထင်နေတာ။

ကိုဇော်သိလိုက်ရတော့ ထွန်းအောင်က ရှောင်ပြေးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ညစ်ညစ်နဲ့ အရက်ကိုချည်း ဖိသောက်နေတယ်။ ဇော်ဇော်လက်ထဲမှာ ငွေဆိုလို့ သိန်း တစ်ရာလောက်ပဲရှိတော့တယ်။

တစ်နေ့ အရက်ဝိုင်းမှာ ဇော်ကြီးနဲ့ အဲ့ကြီး အမြင့် နောက်နှစ်ဦးက ဖဲဝိုင်းလုပ်ဖို့ ပြောတယ်။ ဇော်ဇော်လည်း ဖဲဝိုင်းက အနိုင်လိုချင်တာနဲ့ ဖဲဝိုင်းလုပ်ဖြစ်တယ်

အဲဒီနေရာ ဖော်ဖော်အကြီးအကျယ်ရှုံးတာ-ရှိတဲ့ငွေ သိန်းတစ်ရာအပြင် နောက်ထပ် သိန်းတစ်ရာ အကြွေးတင်သွားတယ်။

ကြွေးသိန်းတစ်ရာကို ဖော်ဖော်မဆပ်နိုင်တော့လို့ ခြေဦးတည့်ရာ ထွက်ပြေးလာတာ သုံးရက်တိတိရှိပြီ ထမင်းမစားရတာလည်း သုံးရက်ရှိပြီ။ အသားအရေတွေ အခွေ ရုတ်ပြတ်ပေပွနေတယ်။ မျက်တွင်းလေး ဟောက်ပက်နဲ့ ပါးယောင်ချောက်ခြား ဖြစ်နေတယ်။ လေတိုက်တဝေါဝေါအသံမြည်နေတာတောင် နောက်က လိုက်လာတယ်ထင်လို့ ပြေးနေရတဲ့ဘဝပါ။ အရှုံးမိုင်းဘဝမျိုးပေါ့လေ..။

ဒီအချိန်မှာပဲ လင်သေလို့ တစ်နှစ်တောင် မပြည့်သေးတဲ့ မဝင်းဝင်းဟာ ကားဒရိုင်ဘာ ဦးလုံးနဲ့ စစ်တွေမြို့ဖြင့်ရှိ အလုပ်ဆိုဒ်ကို ကားမောင်းလာပါတယ်။ ဝင်းဝင်းဟာ ကလေးတစ်ယောက်အမေ မုဆိုးမဆိုပေမယ့် လှပဖြိုးဆဲပါ။

ဦးလုံးကားကို လမ်းတစ်လျှောက် ဂရုတစိုက် မောင်းလာပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဖော်ဖော်ဟာ ကိုင်းတောထဲကနေ ကားလမ်းကို ယိမ်းယိမ်းယိုင်ယိုင်နဲ့ ပြေးထွက်လာ

တယ်။ အဲဒီတော့ ဦးလုံး ရုတ်တရက် လူတစ်ယောက်ပေါ်လာတော့ ကြောင်သွားတယ်။ နောက် ဘရိတ်ကို ဆောင့်နင်းလိုက်တယ်။

"ကျွီ... ဘရှူး.. ဂုတ်"

"ဒုန်း.. ဒုန်း.. အား.."

ကားဘရိတ်အအုပ်နဲ့ ဖော်ဖော်ဟာ အရှိန်ပြင်းထိန်းမနိုင်တဲ့ ကားကို ဝင်ဆောင့်ပြီး ကားလမ်းဘေးကို လွင့်ထွက်သွားပါတယ်။

"ဟာ.. ဦးလုံး တိုက်မိပြီ.."

မဝင်းဝင်း မျက်စိကျွေပြာသွားပါတော့တယ်။ ဦးလုံးလည်း ကားပေါ်က အမြန်ဆင်းပြီး ဖော်ဖော့ဆီ ပြေးသွားတယ်။ မဝင်းဝင်းလည်း ဦးလုံးနောက်က ပြေးလိုက်သွားတယ်။

"ဦးလုံး.. ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ.."

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး သူဘာသာ ကားကို ဝင်တိုက်တာ ထားနဲ့.. မသေလောက်ဘူး"

"အေး.. ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ [illegible] ပါတယ်။"

"ကဲ ဦးလုံး ကောင်လေးကို ကားပေါ်တင် [illegible]မယ်"

ဦးလုံးလည်း ဇော်ဇော်ကို ကားနောက်ခန်းထဲ မဆောင်ကာ စိတ်ကော ပြည်သို့ ဆေးရုံကြီးကို ပို့လိုက်တယ်။ အစစအရာရာ လူနာပိုင်ရှင်အဖြစ်နဲ့ မင်းဝင်းကိုယ်တိုင် လိုက်လုပ်နေပါတယ်။ ဦးလုံးကတော့ ဘာမှ မပြောတော့ပါ။

ဆေးရုံကုတင်ပေါ်မှာ ဇော်ဇော်ကို ကြည့်တဲ့အခါ ဝမ်းဝင်းတစ်ယောက် ဝမ်းနည်းသွားနေပါတယ်။ ဇော်ဇော် ရောက်ပြီးမနက်ကျတော့ သတိပြန်ရလာတယ်။

"ကျင်း ... ဘား ... ချွတ် .. ကျွ .. ရေ .. ရေ ပေးပါ ... ရေပေးပါ ..."

မင်းဝင်း ဇော်ဇော်မျက်နှာကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။

ထိုအခါ ဇော်ဇော် မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဝင်းဘားဘားနဲ့ ငိုငိုကို စိုက်ကြည့်နေတဲ့မျက်နှာကို တွေ့ရပါတယ်။ ခဏကြာတော့မှ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာကို သေသေချာချာ မြင်ရတယ်။

"မမ ... ကျွန်တော် ဘယ်ရောက်နေတာလဲ ... ဟင် ..."

"မင်း ... ဆေးရုံပေါ်ရောက်နေတာ ... မမတို့

ကားနဲ့ တိုက်မိမလိုဖြစ်ပြီး မင်းလန့်ပြီး သတိမေ့သွားလို့ မမတို့က ဆေးရုံကိုခေါ် လာတာ ... မင်းဘာမှမပူမနေနဲ့ မင်းကို မမတို့ ဘာကူအညီပေးမယ် ... ဟုတ်လား ... မင်းနာမည်ဘယ်သူလဲ ..."

"ကျွန်တော့်နာမည် ... ဇော်ဇော် ..."

"မင်းမိဘတွေကရော ..."

"မရှိတော့ပါဘူး ... တစ်ယောက်တည်းပါ။

"Sorry ကွာ မသိလို့ မေးတာပါ။ မိဘတွေရှိရင် အကြောင်းကြားပေးမလို့ပါ။

"မရှိပါဘူး ... ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော် ဆေးရုံက ဆင်းသွားပါမယ်။

ဒီတော့ မဝင်းဝင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသွားပါတယ်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ တစ်ကောင်ကြွက်ဖြစ်နေရတော့ စိတ်မကောင်းဆုံးပါ။

"ဟုတ်ကဲ့ မမ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မမရေ ... မကိုတင်ကကျေးဇူးပါရစေ ... ကျေးဇူးတင်သက်မမေ့

ယား . . ရယ် ကြားလား . . . မနက်ဖြန် မနက် မလာကြည့်ဦးမယ် ”

“ဟုတ်ကဲ့ မေ . . ”

နောက်နေ့ ဆေးရုံကို မဝင်းဝင်းရောက်တော့ ဆရာဝန် ဆရာမတွေက လူနာကို ဆေးရုံက ဆင်းလို့ရ ဆင်းနိုင်ကြောင်းပြောပါတယ်။ ဒီတော့ ဦးလုံးက ကြားက နေပြီး . .

“မဝင်း . . . နစ်နာကြေးပေးပြီး သူသွားချင်ရာကို သွားခိုင်းလိုက် . . နောက်ထပ်အရှုပ်မခံနဲ့ . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဦးလုံးရယ် . . အိမ်ကို ၁၅ ရက် လောက်ခေါ်ထားလိုက်ပါ။ ပြီးတော့ သူသွားချင်ရာကို မေးပြီး လွှတ်လိုက်တာပေါ့ . . ”

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဇော်ဇော်ဘဝဟာ အဆိုးထဲက အကောင်းဖြစ်ပေ့။ ဒုက္ခရောက်ရတဲ့ ဘဝကနေ ခုလို အိမ်ကြီးကိုရောက်တော့ အစအရာရာ လိုလေသေး မရှိပါ။ မဝင်းရဲ့ မေတ္တာဟာ ဇော်ဇော်အတွက် လုံခြုံမှု ရှိနေပါပြီ . . လောလောဆယ် ဇော်ဇော်အတွက် ဒီမှာ

နောက်နေ့မနက်ကျတော့ မဝင်း ဇော်ဇော့်ဆီ လာပြီး . .

“ဇော်ဇော် . . မင်း မမဆီမှာ အလုပ်လုပ်ချင် သလား . . ”

ဇော်ဇော်အတိုင်းထက် အလွန်ဝမ်းသာသွား တယ်။

“တကယ်လားမမ ဟာ . . ဇော်ဇော်ဝမ်းသာ လိုက်တာ။ မမနဲ့ မခွဲရတော့ဘူးပေါ့ . . ”

“ဒါ . . မင်းမမရဲ့ ငါးအိမ်ဝယ်ထိုက်ရုံမှာ မန်နေဂျာ လုပ်ပေါ့။ အဲဒီမှာ နေစရာအခန်းရှိတယ်။ အဲဒီမှာ ဦးလုံး သား မောင်မျိုးရှိတယ်။ အတူတူနေ . . ခိုင်းစရာရှိတာ ခိုင်းလို့ရတာပေါ့ . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မမ”

“ဟဲ့ . . ဒါဆို တစ်ခေါက်နေ့ချင်း သွားကြည့် ရအောင် . .”

သည်လို-ဇော်ဇော် တစ်ခါဖြတ် စက်ရုံမှာ မန်နေဂျာ ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။ အလုပ်ချိန်က နံနက် ၈း၀၀ နာရီက ညနေ ၅း၀၀ ကထိ။ ဇော်ဇော်ကတော့ ၉း၀၀ နာရီ ၉း၃၀ လောက်မှ ထိုတဲ့ကို ဆင်းပါတယ်။

မမဝင်းကတော့ နေ့စဉ် နံနက် ၉း၀၀ လောက် ဆို ဆိုင်ထဲရောက်လာပြီး တစ်နေ့တာ အလုပ်တွေ လုပ်ပြီးကြပြီး ညနေမှ အိမ်ပြန်ရောက်တယ်။ ခုတော့ မမဝင်းကို အမြဲအနေနဲ့ ဦးလုံးရဲ့သမီးကြီး မူယာကို ခေါ် ခေါ်လာတယ်။ မူယာကလည်း ၁၉ နှစ်လောက်ရှိပြီ ဆိုတော့ လှပနေပြီပါ။ မူယာကလည်း ကိုဇော်ကိုမြင်ရင် ပျော်ရွှင်နေပါတယ်။ မျက်လုံးချင်း အကြည့်ချင်းဆုံတိုင်း ရှင်ခုံနေရတယ်။ ကြာလာတော့ တစ်ယောက်ကို တစ် ယောက် အကြည့်ချင်းနားလည်သလို နှလုံးသားချင်း လည်း နားလည်နေပါပြီ။ ဒါကို မမဝင်းတစ်ယောက် ရိပ် မိတော့ မူယာကို အဖော်မခေါ်ဘဲထားခဲ့ပါတော့တယ်။

ကိုဇော်ရော မူယာပါ အဆက်ပြတ်သလို ဖြစ် သွားရတယ်။ အချစ်တောင် မစရသေးဘူး။ ဆုံတော့ မလို ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ မမဝင်းက မူယာကို တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ အပ်ချုပ် သင်တန်းတက်ခိုင်းတယ်။ အစတော့ မူယာငြင်းပါသေး တယ်။ နောက်တော့ အိမ်မှာ နေတာထက်စာရင် အပြင် မှာက ကိုဇော်နဲ့ တွေ့ဖို့ရှိသေးတယ်။

ကိုဇော်ကလည်း မမဝင်းလာရင် မူယာကိုမတွေ့ တော့ ဟာတာတာဖြစ်နေတယ်။ နောက်တော့ အကြံ

တယ်။ မူယာ့မောင်လေးကို မူယာထံ စာပေးခိုင်းလိုက် တယ်။ လစာထုတ်တဲ့နေ့ကို မေ့မေ့ပြီ မောင်မြို့ကို ပိုက်ဆံအိမ်ပြန်ပို့ရင်း မမဝင်းမသိအောင် စာပေးခိုင်း လိုက်တယ်။

မူယာလည်းစာရတော့ အခန်းထဲကို ပြေးဝင် သွားတယ်။

မူယာ . .

ကိုယ် မူယာကိုလွမ်းနေတယ်။ မူယာမရှိတော့ ကိုယ်ရင်ထဲမှာ ဘာလိုနေမှန်းကို မသိဘူး။ မူယာနဲ့ တွေ့ခွင့်ရှိရင် တွေ့ချင်တယ်။ ဒီမှာက ကိုယ် နံနက်ပိုင်း ၉း၀၀ နာရီတိတိကို အားတယ်။ အခန်းမှာ ဘယ်သူမှ ရှိမနေဘူး။ မူယာ လာနိုင်ရင်လာခဲ့ပါ။ မျှော်နေမယ်. .

မူယာကိုချစ်တဲ့

ကိုဇော်

မူယာတစ်ယောက်တော့ အရမ်းပျော်သွားတယ်။ မူယာ အပ်ချုပ်သင်တန်းက နံနက် ၁၀း၀၀ နာရီမှ တက်ရတာ အချိန်ရတယ်။ ကိုဇော်ဆိုက် ကားနဲ့ အသွားအပြန် တစ် နာရီ နှစ်နာရီလောက် တွေ့ခွင့်ရတယ်။ နောက်နေ့ မူယာ စောစောလေး ကိုဇော်ဆီကို သွားပါတယ်။ ကိုဇော်ဆီကို

ရောက်တော့ ၄း၃၀ နာရီဘဲရှိသေးတယ်။ ကိုဇော် အိပ်ယာထဲမှ ထခါနီး မှုယာရောက်လာတယ်။ ဒီအခန်းထဲကို အရင်ထဲက ရောက်ဖူးနေတော့ မှုယာအတွက် မစိမ်းတော့ပါ။

"ဟော့ . . ကိုဇော် အိပ်ပုတ်ကြီး မထသေးဘူးလား . ."

"မှာင် မှုယာ ကိုဇော်ဆီကိုလာတယ်။ ဝမ်းသာလိုက်တာ မှုယာရယ် . . အရမ်းကို ဝမ်းသာတာဘဲ"

ကိုဇော် အိပ်ယာထဲမှ လူးလဲထရင်း မှုယာကို ပြေးဖက်လိုက်တော့တယ်။

"ဟိုး . . ဟိုး . . ဆရာ မျက်နှာသွားသစ်ဦးလေ . . မညစ်ပတ်နဲ့နော် . ."

"အိုး . . . ဟိုး . . . Sorry မှုယာ ခဏစောင့် ကိုဇော် မျက်နှာသွားသစ်လိုက်ဦးမယ် . ."

ဒီအချိန်မှာ မှုယာက ကိုဇော်အခန်းကို ရှင်းလင်းထားတယ်။ အိပ်ယာခြင်ထောင်အားလုံး သပ်သပ်ရပ်ရပ်နဲ့ ရှိနေတယ်။ ကိုဇော်ပြန်ရောက်တော့ အံ့သြသွားတယ်။

"မှုယာကလည်းကွာ ဘာလို့လုပ်ထားတာလဲ . . အားနာစရာကြီး . ."

ဘာအားနာစရာရှိလို့လဲ . ကိုဇော်ရယ်

"မှုယာ ကိုယ်ပေးတဲ့ စာရရဲ့လား . ."

"ရလို့ လာခဲ့တာပေါ့လေ . ."

"အဲဒါ ကိုဇော် အရဲစွန့်ပြီးပေးလိုက်တာ . ."

"ဒီကလေ [illegible] လာခဲ့တယ် . ."

"ချစ်တယ် . . မှုယာရယ် . ."

"ချစ်တယ် . . ကိုဇော်ရယ် . . မှုယာအရင်းပြောနေတာ သိရဲ့လား . ."

နှစ်ဦးသား တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဖက်ထားပါတယ်။ ချစ်ရတဲ့နေ့မှာ [illegible]ဖြစ်ရဆုံး နေ့တစ်နေ့ပေါ့။ နောက်တော့ ကိုဇော်ဟာ မှုယာရဲ့ ခါးလေးကို လက်နဲ့ဖက်ပြီး တင်ပါးဆုံကို ပွတ်[illegible] နှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်ယူပါတယ်။ လျှာလေးနဲ့ အသာလေး ပွတ်သပ်ပေးပါတယ်။ မှုယာတစ်ယောက်တော့ မူးမတတ် မေ့မတတ် ဖြစ်သွားတယ်။ ကိုဇော်ရဲ့ အနမ်းမှာ သာယာသလိုဖြစ်သွားတယ်။

နောက် မှုယာကို အသာလေး ကုတင်ပေါ် ဆွဲလှဲလိုက်တယ်။ ကိုဇော်က မှုယာကိုယ်ပေါ်ကို မှောက်

ကာ မှုယာနှုတ်ခမ်းနဲ့ မူထာရင်အစုံကို ပွတ်သက် ရှုနေပါ
နေပါတယ်။ မှုယာလည်း အလမ္ပာယ်ဆရာ ညှိ ယူခံထား
ရတဲ့မြွေဆိုးကောင်လို ကိုလိုချင်ချင် ဖြစ်နေပြီ . . ကိုဇော်
မြှုသမျှ နုရတော့မယ့် ဘဝပါဘဲ။ ကိုဇော်လီးကြီးက ပုဆိုးနဲ့
ထမ်းကြားကနေ မှုယာပေါင်ခွဆုံကို ထောက်မိရက်သား
ဖြစ်နေပြီ။

"အိုး . . ကိုဇော်ရယ် . . မနေတတ်ဘူးကွာ.

"ချစ်လို့ပါ မှုယာရယ် . ."

ထိုအချိန်က ၉း၀၀ နာရီထိုးခါနီးပြီ စက်ရုံရှေ့မှ
ကားဟွန်းသံကြားတော့ ကိုဇော်ရော မှုယာရော လန့်ဖြန့်
သွားတယ်။

"ကိုဇော် . . အန်တီဝင်းကားနဲ့တူတယ်"

"ဟုတ်တယ် မှုယာ . . မမဝင်းကား . ."

"ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ကိုဇော် . ."

"လာမှုယာ စက်ရုံနောက်ကထွက်သွား အဲဒီက
နေရင် ကားမှတ်တိုင်ရောက်တယ် . ."

မှုယာလည်း ဇော်ဇော်ညွှန်ပြရာကို ထွက်သွား
တယ်။ အရေးကောင်း ဒီနံ့းပေါင်းဖျက်ခံရသလို ရှင်ဦးကာ

ဇီယပ်တွေ ငုတ်ပါတော့တယ်။ မှုယာထွက်သွားတော
မမဝင်း စက်ရုံထဲဝင်လာတယ်။ ဇော်ဇော် တစ်နေကုန်
အလုပ်တွေလုပ်နေပါတယ်။

မှုယာလည်း တစ်နေကုန် နေမထိ ထိုင်မထိနဲ့
ဖြစ်နေတယ်။

စက်ချုပ်သင်တန်း တက်နေရပေမယ့် မနက်က
ကိုဇော်ရဲ့အနမ်းနဲ့ မိမိတောက်ဖုတပေါ်ကို ထိုးထောက်
သားတဲ့ ကိုဇော့်ဆီက အချောင်းမာမာကြီးကိုဘဲ စိတ်ထဲ
မှာထင်နေပြီး မရှိမရှုဖြစ်နေပါတော့တယ်။ ညအိပ်တော့
အိပ်မက်ထဲမှာတောင် ကိုဇော်က နှိုက်ပြီးနမ်းနေတာကို
မက်ဖြစ်အောင် မက်လိုက်သေးတယ်။

မနက်မိုးလင်းတော့ မှုယာကိုဇော်ဆီကို အပြေး
လာပါတော့တယ်။ ထိုနေ့က ကိုဇော်လည်း အိပ်ယာက
ထတော့ ၆း၃၀ ဘဲရှိသေးတယ်။ မျက်နှာသစ် ရေချိုးပြီး
အဝတ်အစားလဲပြီး ကိုဇော်တို့စက်ရုံရှေ့ကို ရောက်လာ
တယ်။ ထိုအချိန်မှာ စက်ရုံက အလုပ်သမားတွေ
မရောက်သေးတဲ့ အချိန်ဆိုလို့ မှုယာနဲ့ ဇော်ဇော်တာ အေး
အေးဆေးဆေး တွေ့ခွင့်ရတယ်။ မှုယာဟာ ပိုးသား ထက်
သန့်ပြောင် အပါးကို သမီဝတ်လိုတ်လာတယ်။

အောက်ကို နိုင်လွန်ကိုယ်ကျပ်ကို ဝတ်လာတယ်။ သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့ ဖွံ့ထွားတဲ့ တင်ပါးအစုံ၊ တောင့်တင်းတဲ့ ပေါင်တံ တစ်စုံ၊ သေးကျင်တဲ့ခါးနဲ့ မို့မောက်နေတဲ့ ရင်အစုံဟာ လိုးပါတော့ကို စိမ်ခေါ်နေပါတယ်။ မူယာ အရမ်းကို လှပါတယ်။ ချောက်ချမ်းလှပါတယ်။ ရေမဆေးဘဲ မှုတ်ရဲပါတယ်။

လှုပ်လီလှုပ်လဲ့နဲ့ မူယာ ကိုဇော်အခန်းထဲဝင်လာတယ်။ ကိုဇော်ကလည်း ခန့်ခန့်ညားညားနဲ့ပဲ မူယာကို ကြိုနေပါတယ်။

“ကိုဇော် နိုးနေပြီလား . .”

“အစောကြီးကတည်းက နိုးနေတာ . . မူယာကို မျှော်နေတာ . .”

“ဟုတ်လား . . အားနာစရာ . .”

“နေပါမူယာရယ် . . အဲဒီစကားမပြောနဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ မူယာရယ် . . ဒါဆို မိန်းမရေ . . စားချင်ပြီ . . ဟာ . . ဘာမိန်းမလဲ . . ဘာစားချင်တာလဲ . . သိဘူးလေ . . သူစိမ်းနိုင်တယ်ဆိုလို့ မိန်းမလို့ ခေါ်တာလေ . . စားချင်တယ်ဆိုတာ လိုးချင်တာကို ပြောတာ

မူယာ အပျိုရိုင်းလေး . . နားရှက် ပါးရှက်

စောက်ပတ်ရှက်နဲ့ပဲ အာရှုမ မီးပိုင်းနေပြီ . .

“ကြော်ဘ် ကိုဇော်ရယ် . . တော်တော်ဆိုးတာပါဘဲ ကိုဇော်လိုးချင် ဇာသေခံဖို့ အသင့်သင့်ပါဘဲ ကိုဇော့်လီးကို မူယာ စောက်ပတ်က စောင့်ကြိုနေပါ။ မူယာ စောက်ပတ်နဲ့ ကိုဇော်ကို လွမ်းခြုံပါရစေတော့ . .”

ကိုဇော်ဟာ မူယာကို ကြည့်ပြီး လိုးချင်လာပါတယ်။ မျက်လုံးထဲ မူယာရဲ့ ကိုယ်လုံးတီးပုံစံကို မြင်ယောင်နေတယ်။ မူယာဟာလည်း ကိုဇော်ကို ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ ယားကျိကျိဖြစ်လာတယ်။

“ဘာလို့ ဒီလောက် ကြည့်နေရတာလဲ . . ကိုဇော်ရယ် . .”

“မူယာ အရမ်းကို လှတာ . .”

“အပိုတွေ သိပ်ပြောတတ်နော် . .”

“တကယ်ပြောတာပါ မူယာ . . ကိုဇော့် မူယာ့ ကတော့ အရမ်းကို လှပါတယ်ကွာ . . နတ်သမီးလေးပါဘဲ . . ကဲ အခန်းထဲ သွားရအောင်”

“သွားလေ . . ကိုဇော် . .”

မှုယာကို အခန်းထဲခေါ်ပြီး ကုတင်ပေါ် ဆွဲထိုင်ခိုင်းပါတယ်။ နောက်တဆက်တည်း မှုယာရဲ့ နှုတ်ခမ်းသား ရဲရဲလေးကို ဆွဲစုပ်လိုက်တယ်။ မှုယာလည်း အလိုက်သင့် ငြိမ်နေလိုက်တယ်။ နောက် တိပ်ယာပေါ် လှန်းလှဲလိုက်တယ်။

"မှုယာ . . ချစ်တယ်ကွာ . ."

"မှုယာလည်း ချစ်တာပါဘဲ . ."

"ချစ်ချင်တယ် ကွာ . ."

"ကိုဇော် သဘောပါဘဲ . ."

ကိုဇော်ကလည်း မှုယာအပေါ်ကို တက်ခွပြီး မှောက်ချလိုက်တယ်။ လီးအတောင်သား မှုယာပေါင်ကြား ဆိုးထိုးပြီးထောက်နေတယ်။ မှုယာလည်း ရမ္မက်သွေးတွေ ဆူဝေလာတယ်။ ကိုဇော်လည်း မှုယာရဲ့ ခရို့ရှပ်လေးကို မတင်ကာ နို့ကို ကိုင်လိုက်တယ်။ မှုယာဟာ ဘာကြီယာ အနက်ရောင် အိအိလေးကို ဝတ်ထားတယ်။ မြူဖွေးနေတဲ့ အသားနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေတယ်။

ဘရာစီယာကို အပေါ် ဆွဲတင်ရင်း နို့အုံကို ကြည့်လိုက်တယ်။ နို့အုံတာ ကြီးမားပြီး ဖေါင်းကားနေတယ်။ နို့သီးခေါင်းလေး နီရဲပြီး ချွန်ထွက်နေတယ်။ ဒါကို ကိုဇော် ဝ်တ်ယဲမှာ ရုံချင်စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘူး။ ကုန်းပြီး စို့သိုက်တယ်။ မှုယာခါးလေး ကော့သွားတယ်။

"ပြွတ် . . ပြွတ် . . ပလပ် . ."

"အား . . ကိုဇော်ရယ် . . အင် . ."

"ပြွတ် . . ပလပ် . . ပလပ် . ."

နို့အုံကို လျှာကြီးနဲ့ ထိုးထိုးပြီး တော်တင် လိုက်တယ်။ မှုယာဆွေမျိုးမေ့သွားတယ်။ နောက် ခပ်ကြမ်းကြမ်းဘဲ ဆွဲစုပ်တယ် . . ။

"အား . . သေပါပြီကွာ . ."

"မှုယာ အကျီချွတ်ကွာ . ."

မှုယာလည်း အကျီ ချွတ် . ကိုဇော်ကလည်း အကျီချွတ်တယ် . . နှစ်ယောက်လုံး ကိုယ်လုံးတီးတွေ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ကိုဇော်ကလည်း လီးအတောင်သားနဲ့ [illegible] မှုယာအပေါ်ကို

ခုမှ ခြေနှစ်ချောင်းကို ဆွဲဖြဲကာ လီးကြီးနဲ့ တောက်ပတ်ော ကိုတေ့မိတဲ့အချိန်မှာတော့ ကိုဖော်မျှာ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ မှုယာ၏ တောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ သူ့လီးချောင်းကြီးကို အတင်း ထိုးသွင်းလိုက်တော့ရာ . . .

"ပြွတ် . . ဘွတ် . . ဒုတ် . ."

"အွ . . အား . . အမလေး . . လေး . ."

xxxxx

ပြီးပါပြီ